

Tesla jeleket készül küldeni a Marsra

A 81 éves tudós, két ország kitüntette, születésnapját ünnepli, és el akarja nyerni a bolygóközi kommunikáció elvi megoldására kitűzött Guzman díjat.

Nikola Tesla 81 éves. Néhány tájékoztató könyv, köztük a "Ki kicsoda" 1867-re teszi a születési idejét. Még azt sem tudják, hogy az évfordulót pénteken vagy, mint ahogy az történt, szombaton kellene ünnepelni, mivel éppen július 9.-e és 10.-e között, éjfélkor született. De ez az év 1856 volt.

Nagyon rendkívüli volt az a születésnap parti, amelyet a feltaláló tartott a New Yorker hotelben lévő szállásán. Dr. Tesla pompás anyagi és szellemi vendéglátást nyújtott szülőföldjének, Jugoszláviának és a szomszédos Csehszlovákiának a nagykövete és kísérete számára.

A vendégek, az elfogyasztott ételek és borok után, legalábbis képzeletben, még mindig nyalogatják a szájuk szélét, és elgondolkoznak azon, hogy mi minden valósulhat meg a tudós bejelentett felfedezéseiből, a Francia Akadémia díját, a bolygóközi kommunikációt célzó kutatásából; a hatalmas feszültségeket elviselő (vákuum)cső tökéletesítéséből és néhány még elvontabb megfigyeléséből a kozmikus sugarakat, továbbá azt illetően, hogy mi készíti az Univerzumunkat kitágulásra és összehúzódásra, vagyis rezgésre ahelyett, hogy folyamatosan tágulna, mint ahogy azt néhány fizikus véli.

Figyelembe véve a korát és azt, hogy nemrégiben egy olyan autóbaleset áldozata volt, ami a csontozatában komoly sérüléseket okozott, Dr. Tesla rendkívül élénk és erőteljes. Gyűrűlő haja, bár túlnyomórészt fehér már, de még határozottan feketének tűnik. A tekintete még mindig olyan szúrós és átható mint régen. Választékosan beszél, de természetesen még mindig azzal az enyhe akcentussal, amivel mindig is rendelkezett. A kérdéseket gyorsan megértette, és oly módon válaszolt rájuk, ami megmutatta a csillagászok, fizikusok és más tudósok legújabb elméleteinek elképesztő mértékű ismeretét.

Felfedezései bejelentése

Az utóbbi években Dr. Tesla szokásává vált, hogy a születésnapján mindig bejelenti az elmúlt évben tett felfedezéseit, és úgy érzi, hogy ezek jelentősége az évek múlásával csak növekedett. Mint mondta: „Az ember idősebb korára lesz képes a legnagyobb teljesítmény elérésére, nem pedig fiatalon, mint ahogy azt sokan gondolják. 75 éves kora után mindenkinek szüksége lenne egy évtizedre, hogy összegezze élete munkásságát. Ekkorra ugyanis, ha folyamatosan dolgozott egy adott területen, akkor már annyi tapasztalatra tett szert, hogy a problémák megoldása sokkal könnyebbé válik számára.”

A születésnap partin mindent úgy rendeztek meg, hogy előkészítsék a feltaláló legújabb eredményeiről szóló beszámolóját. Bár ő csak két fogást kóstolt meg, és a vízen kívül tartózkodott mindenféle italtól, de a vendégeit a legfinomabb ételekkel és italokkal kínálta meg.

A főétel a "serpenyős kacska Tesla módra" ("Canard en casserole a la Tesla") volt, egy olyan étel, amit ő maga tervezett tíz évvel ezelőt, t és egy serpenyőben lassan kisütött kacsából állt,

egész zeller-szárakkal gazdagon fűszerezve. A főfogás elnyerte a diplomácia képviselőinek egyöntetű dicséretét. Dr. Tesla csak megízlelte az ételt, hogy megbizonyosodjon a megfelelő elkészítettségéről, és elismerésének jeléül behívatta a szakácsot, hogy az személyesen fogadhassa a vendégek tetszésnyilvánítását. A másik étel, amit szintén megkóstolt a kocsonya volt.

Az alkoholról úgy vélekedett, hogy egy nagyszerű dolog. A whiskyt és a bort mindenképpen előnyösebbnek tartja a kávénál és a teánál.

Az étkezés közbeni beszélgetés során sok személyes információt lehetett megtudni Dr. Tesláról. Rövid történeteket mesélt Jugoszláviában töltött gyerekkorából. Ebből meg lehetett tudni, hogy tehetsége nagy részét apjától, egy szláv paptól, valamint anyjától, egy gyakorlatias és szintén ragyogó képességű asszonytól örökölte.

Amikor 1884-ben Dr. Tesla partra szállt Amerikában, csak négy cent volt a zsebében. Csak néhány háznyit ment felfelé a Broadway-n, amikor megpillantott néhány embert, akik egy bedöglött elektromos géppel szenvedtek. „Ez egy olyan gép volt, aminek a tervezésében én magam segítettem, de ezt nem mondtam el nekik. Ehelyett megkérdeztem, "mi a helyzet", mire azt válaszolták, hogy "ez a vacak nem akar működni." Erre megkérdeztem, hogy "mit fizetnének érte, ha megjavítanám?" "Húsz dollárt" volt a válasz. Erre levettem a kabátomat és nekiláttam a munkának. Egy órán belül tökéletesen helyrehoztam, és megkerestem vele a húsz dolláromat.” (Megj.: ez a gépezet csak egy egyenáramú motor és a hozzá tartozó fordulatszám-szabályzó lehetett, mert Tesla Franciaországban ezek tervezésével foglalkozott.)

Hamarosan rájött azonban, hogy nem minden megy ilyen egyszerűen, mint az előbb. Számtalan olyan nap volt, amikor azt se tudta, hogy honnan lesz pénze ennivalóra. „De sohasem féltém a munkától. Odamentem néhány csatornát ásó emberhez és mondtam nekik, hogy szeretnék dolgozni. A főnökük ránézett a jó minőségű ruhámra, fehér kezeimre és nevetve azt mondta a többieknek: "Ez akar itt dolgozni!" Aztán mégis azt mondta: "Jól van. Köpjön a markába, ugorjon le az árokba, aztán dolgozzon." És én dolgoztam, keményebben mint bárki más. Így ennek a napnak a végére lett két dollárom. Ezt aztán egészen addig folytattam, amíg anyim nem lett, hogy ismét újra tudjam kezdeni a kutatásaimat.” (Megj.: ez a történet már az első cégének csődje után történt, amikor kilépett Edison-tól. Később pont az említett munkavezető fogja összeismertetni új támogatóival.)

Ma már támogatják a munkakerülőket

„Megtörténhetne ez ma is?“, tette fel a költői kérdést. Komoly csend támadt, aztán megfontolva összeráncolta a homlokát és azt mondta: „Attól tartok, hogy nem. A jelenlegi helyzet ártalmas. A munkások manapság elvárják, hogy támogassák a munkakerülőket.”

Mielőtt a születésnap tortát felvágták, Dr. Teslát kitüntették azokkal az érdemrendekkel, amelyeket a jugoszláv és a csehszlovák nagykövetek hoztak magukkal. Dr. Constantin Fotitch, jugoszláv nagykövet, akit elkísért R. Petrovich, a küldöttség első titkára és B.F. Stoyanovich, az itteni főkonzul is, Péter király nevében átadta a Fehér Sas nagyrendszalagját.

Dr. Tesla keményen támadta azokat a fizikusokat, akik azt állítják, hogy a kozmikus sugarak visszavezethetők az Univerzum olyan távoli vidékeire, ahol az anyag energiává alakult át.

Megalkotott egy képletet, amely szerint „egy test mozgási és helyzeti energiája a mozgás eredménye, és ezt a tömegének valamint a sebessége négyzetének a szorzata határozza meg. Ha a tömeg csökken, akkor az energia hasonlóképpen csökken. Ha a tömeg nullára csökken, akkor az energia hasonlóképpen nulla lesz bármely véges sebességnél.” (Megj.: érdemes megfigyelni, hogy ez a képlet megegyezik Einstein meghatározásával, de Tesla minden bizonnyal más úton jutott el ugyanarra az eredményre. Az is elképzelhető azonban, hogy az újságíró esetleg tévesen adta vissza az elhangzottakat.)

A feltaláló mondandójának mintegy felét elvont tudományos problémáknak szentelte. Miután vizsgálatainak metafizikai szempontjaitól a gyakorlat felé fordult, dr. Tesla felfedte legnagyobb vágyát, nevezetesen, hogy ő legyen az az ember, aki kifejleszti a más bolygókkal való kommunikáció módszerét. Úgy gondolja, hogy meg is találta a választ, és már arra készül, hogy bemutassa ennek képletét a Francia Intézetnek, hogy elnyerje az idegen világokkal történő kommunikáció megoldásáért kitűzött 100.000 frankos Pierre Guzman díjat. Az ember, aki megvalósítja ezt, érzése szerint akkor se felejtődik el, ha már egy jelenlegi találmányra sem emlékszik senki se.